

**Alþýðu-
bankinn**

Timinn

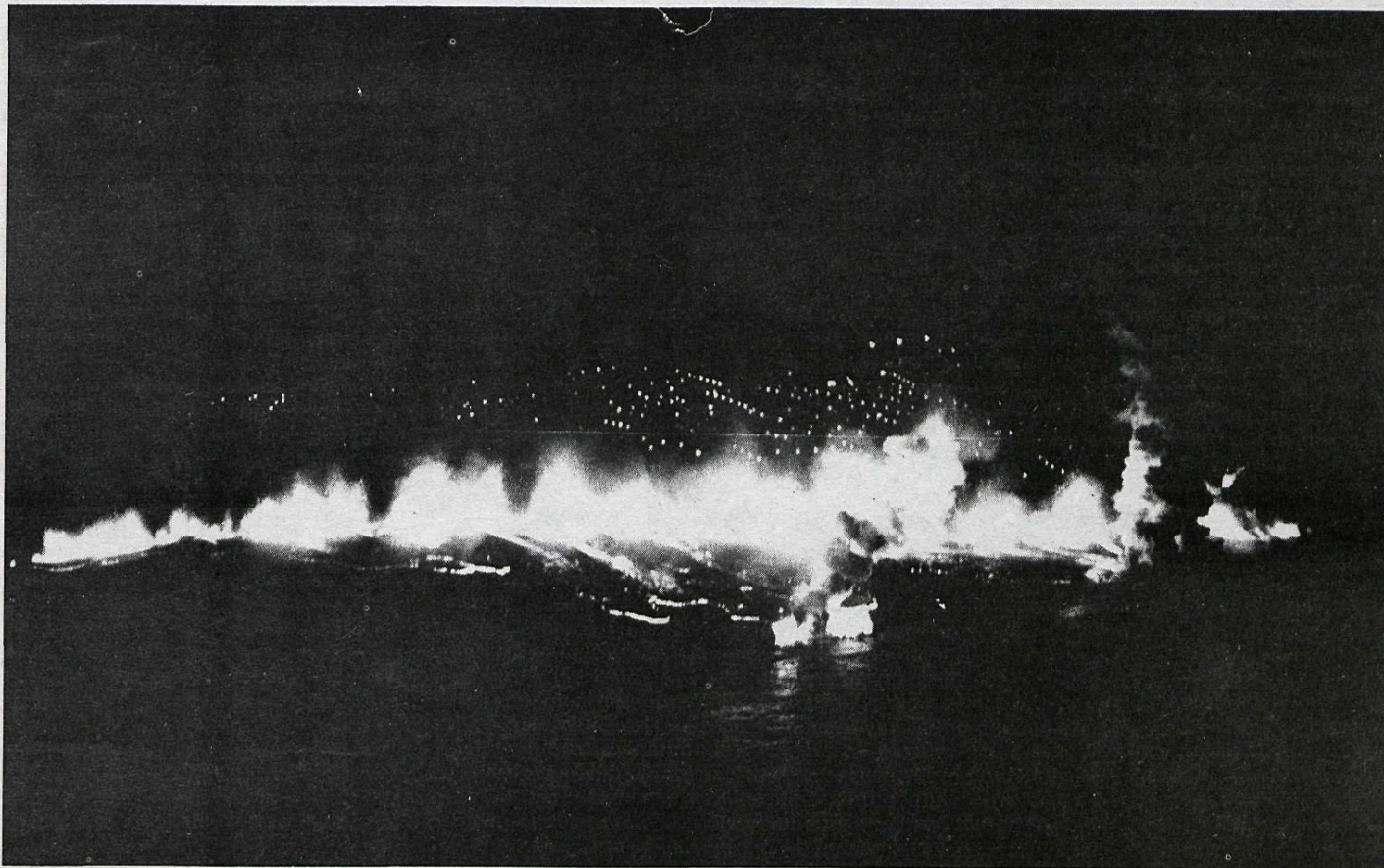
AUKABLAÐ

— Þriðjudagur 23. janúar — 57. árgangur

HOTEL LOFTLEIÐIR

„Hótel Loftleiðir býður gestum sínum að veita á milli 217 herbergja með 434 rúmum — en gestum standa líka íbúðir til boða. Allur bónaður miðast við strangar kröfur vandlátra. LOFTLEIÐIGESTUM LIDUR VEL.“

Eldhafið í Vestmannaeyjum — kaupstaðurinn í baksýn. Myndin var tekin um fimmleytið í nótt. — Timamynd: Gunnar.

Gjósandi gjá um þvera Heimaeý frá Kirkjubæ suður að Skarfátanga

JH-Reykjavík.

Jafnválegir atburðir hafa ekki gerzt í Vestmannaeyjum í 246 ár — ekki síðan Tyrkir gengu þar á land með ránum og manndrápum: Eldgos dundi yfir í Vestmannaeyjum í nótt, og áður en klukkan var orð-

in sex, hafði eldgjain náð nállega þvert yfir eyna frá Kirkjubæ suður að Skarfatanga. Sá hluti sprungunnar, sem næst er kaupstaðnum er aðeins tvö hundruð metra, á að gizka frá austustu húsunum, og alls er eldgjain fimmtán til átján

hundruð metra löng.

Klukkan var rúmlega tvö í nótt, er síminn heima hjá mér tók að hringja ákaf. Það var Greipur Kristjánsson, aðalvarðstjóri lögreglunnar í Reykjavík, er færði mér þær fregnir frá Sigurgeiri forstjóra Kristjánssyni, bróður sínum, fréttaritara Timans í Eyjum, að eldur væri kominn upp órskammt frá kaupstaðnum. Stundu síðar vorum við lagðir af stað til Vestmannaeyja í flugvél frá Vængjum.

Við vorum yfir Hellisheiði, er við sáum, hvar glórði í eldana. Myndin skýrbist þegar nær dró. Miklir eldstókar gusu upp í langri röð austan Helgafells, frá suðvestri til norðausturs. Þeir hnigu og risu til skiptis, og vikursteinar dónsuðu í eldslogunum. Yfir öllu grúfði ógurlegur mökkur, ljósgrár í næturskímunni og sló á hann rauðum bjarma hið næsta eldunum. Hraunstraumarnir höfðu þegar náð að renna í sjó fram, og stigu þar upp miklir gufuhnyklar, sem teygðu sig hátt

í loft, og á einum stað var sýnilega byrjað að gjósa úti fyrir ströndinni. Um þrjátíu fiskibátar lágu í hnapp úti fyrir og biðu átekta, en nokkrir voru þegar á leið til Þorlákshafnar eða nýkomnir þangað.

Við flugum í kringum eldana og lentum síðan á flugvellinum. Eldgjain var á að gizka þrjú hundruð metra frá austurenda brautarinnar.

Við hittum fyrst fyrir ungan mann úr slökkviðliði Vestmanna-

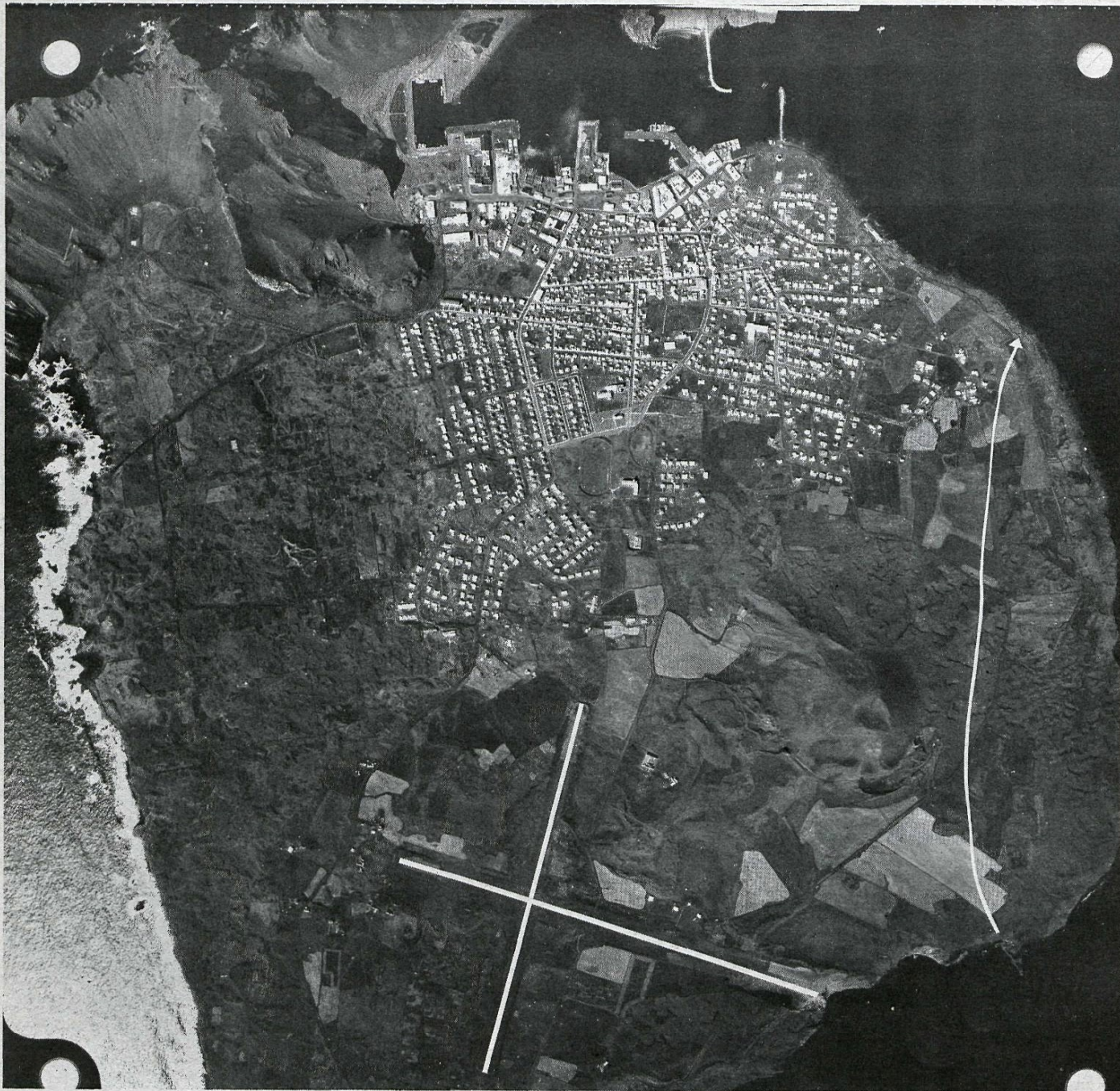
Framhald á bls 2

HVERNIG FER UM VERTÍÐINA ?

Það brenna nú margar spurningar á vörum fólks. Ein er sú, hvernig nú fer um vertíðina í eyjum

mestu verstöð landsins? Verður þar fluttur fiskur að landi á þessum vetri, og verði það ógerlegt, hvar

geta Vestmannaeyjabátar lagt upp afla sinn og hvar eru frystihús til þess að vinna hann?

Loftmynd af Heimaey — hvíta línan gefur hugmynd um stefnu eldgjárinnar. Kirkjubær, sem sennilega er nú komin í kaf í hrauneðju, sést efst til hægri. Hvíti krossinn merkir flugbrautina í Vestmannaeyjum.

Gjósandi eldgjá

Framhald af bls. 1.

eyja, Hilmar Pálsson. Hann sagði okkur, að nálægt miðnætti hefði orðið jarðskjálfti í Vestmannaeyjum, sem er óvenjulegt þar, og laust fyrir klukkan tvö hefði gosið hafizt. Fyrst kom á að gizka hundrad metra löng sprunga, eitthvað tvö hundrud metra frá austustu húsunum, örskammt frá nýjasta hverfinu í kaupstaðnum.

— Það var undir eins brugðið við að vekja fólk í kaupstaðnum, brunalúðrar þeyttir og flautur látnar glymja og síðan farið hús úr húsi í austasta hverfinu. Íbúðarhúsin í Kirkjubæ voru næst eldnum, og í austasta húsinu hjó Pétur Guðjónsson, og þar vissi fólk ekki enn, hvað gerzt hafði, þegar komið var á vettvang. Vikri hefur rignt hér yfir allt, sagði hann, en ekkert líf hefur farið forgörðum, nema hvað hestur trylltist og hljóp beint í eldinn.

Eldsprungan lengdist fljótt, og eitt mannvirki hvarf í eldinn, inn-siglingarviti, sem við köllum Urðarvita. Hann bokstaflega sökk.

Helgafell hefur verið talið útdautt eldfjall fyrir langa löngu, og hefur ekki gosið í fjögur þúsund ár, en gosið nú er í sýnilegum tengslum við Surtseyjargosið, því að sprungan eða eldgjárn hefur sömu stefnu.

Íbúar í Vestmannaeyjum eru fimm þúsund og þrjú hundrud, og þegar við komum þangað var gizkað á, að tvö þúsund og fimm væru flúinir. Konum og börnum var í skyndi komið út í bátana, sem ýmist voru farnir til Þorlákshafnar eða lágu enn við eyna og biðu átekta. En mjög bráður bugur var undinn að því að koma bátunum út úr höfninni, ef svo ógæfusamlega tækist til, að hraunrynni þangað og lokaði innsigligunni.

Við okum niður í bæinn. Þorri fólksins, sem eftir var, hafði safnazi saman niðri við höfnina, og allur austurbærinn var auður og yfirgefinn, ekki nokkur sála eftir. Sumir staðar hafði fólk gleymt að slökkva rafhljósin, áður en það flúði. Annars var ekki að sjá æðru á neinum manni, þótt eðlilega

yrði mörgum felmt við í fyrstu.

Við okum Búastadabrautina staðnæmdust í nýja hverfinu í austurbænum. Í dýrasta íbúðarhúsi Vestmannaeyja, átta milljóna byggingu, glórði í ljós bak við rauð gluggatjöld — íbúarnir án efa á bak og burt eins og aðrir. Vikurhríðin dundi á bilnum linnulaust, og þegar við stígum út, skulu vikurmolarnir, hinir stærstu álíka fingurköggjar, á okkur. Vikurinn sat í hári okkar, þegar við forðum okkur inn í bilin undan hríðinni.

Um allar götur var lag af vikri og ósku, og enn þættist við, því að eldarnir virtust færast í aukana þá stund, sem við vorum þarna.

Þegar við komum á flugvöllinn, voru konnar þangað þyrstur og flugvélar frá Flugfélagi Íslands, og lögreglenn og menn úr hjálparsevitum í eyjum voru sem óðast að koma þangað upp eftir með gamalmenni, sjúklinga úr sjúkrahúsinu og annað lasburða fólk, sem ekki hafði þótt ráðlegt að láta velkjast með bátum til lands. Okkur var sagt, að Herjólf-

ur væri á leið úr Reykjavík og varðskipum hefði verið stefnt til. Gullfloss, sem legið hafði hér í höfninni, hafði líka verið mannaður og sendur af stað til Eyja.

Við hittum Stefán Helgason, Benediktssonar, á flugvöllinum, og kvaðst hann hafa orðið fyrstur til þess að hringja á Almanna-varnirnar og biðja þær að hefjast handa. Fyrst í stað áttaði sá, sem hann talaði við, siglei á því, hve alvarlegir atburðir höfðu gerzt: Hann hélt, að um gabb væri að ræða. En nú voru menn frá Almannavörnum komnir á vettvang.

Þegar við heldum heimleiðis laust fyrir klukkan sex hafði eyjan rifnað nær stranda á milli. Þar sem litlu áður höfðu aðeins fírir hrauntaumar náð í sjó fram, rúddist nú hraunleðja fram á breiðu svæði með miklu snarki, og dunurnar og dyknirnar höfðu magnast um allan helming.

Bæði í loft og á sjó var óslitinn straumur ljósa — flugvélar í lest á leið til Reykjavíkur og líklega

um fimmtíu bátar á leið til lands, sennilega til Þorlákshafnar. Bátalestin teygðist alla leið frá Eyjum langleiðina vestur á mót við Stokkseyri, og á sjöunda tím-anum munu um þrjú og fimm hundrud manns hafa verið flúinir úr Vestmannaeyjum.

Austur yfir Hellsheiði var óslitinn straumur bílreiða. Sumir voru sýnilega á leið austur á Kambabrun, því að þaðan mátti glógtt sjá eldana í Eyjum, en aðrir, og líklega mun fleiri, voru á leið til Þorlákshafnar til þess að sækja fólkið, sem flúði hafði heimkynni sín. Það voru litlir fólksbílur, stórir langferðabíllar og meira að segja strátsvagnar, sem alla jafnan þræða göturnar æ ofan í æ innan borgarmarkanna.

Við vorum komnir vestur yfir Hellsheiði, þegar tilkynnt var, að öllum væri bannað að fljúga til Eyja, nema starfsmönnum Almannavarna og vísindamönnum, svo og flugvélum, sem voru að sækja fólk.

Snemma í morgun:

Hraunstraumurinn fimmtíu metra frá Kirkjubæ

Einn blaðamanna Tímans, Kári Jónasson varð eftir í Vestmannaeyjum til þess að fylgjast með framvindu mála, ásamt ljósmyndara, Gunnari Andrésyni. Hann símaði þegar fram á morguninn kom, að eldar færðust í aukana, nýir gígar mynduðust og hraunhólar hlæðust upp.

— Við brugðum okkur upp á Gerðisbraut í nýja hverfinu í austurbænum, sagði hann, og þar var varla orðið viðvært fyrir hita. Gosdynkirnir eru ferlegir og fýlan mögnuð. Vind leggur ný yfir hluta af kaupstaðnum og ber hann með sér gosmökk og vikurmysnu. Á áttunda tímanum var hraunið mjög tekið að nálgast íbúðarhúsin á Kirkjubæ, og var ekki nema fimmtíu metra frá þeim, sem austast eru.

Yfir þetta allt gnæfir ljósakrossinn á Landakirkju, og á boga yfir kirkjugarðshlíðinu stendur: Eg lifi, og þér munuð lifa.

— Við talningu, sem nú hefur farið fram, sagði Kári, er gízkað á, að um fjögur þúsund manns hafi farið frá Eyjum með bátum í nótt og í morgun, og fjöldi fólks með flugvélum, en allsmunu hafa verið sex þúsund manns í bænum í

gærkvöldi að aðkomufólki meðtöldu. Allir, sem eru á ferli úti við, eru komnir með hjálma eða annan höfudbúnað, sem hlífð er að, og eru yfirleitt að öllu leyti vel búnir til þess að mæta vikurhriðinni, sem á þeim dynur. Lögreglumenn hafa gengið í hvert hús til þess að hyggja að hvort einhverjir kunni að vera eftir.

— Ég er sem stendur staddur hjá Jóhannesi Kristinssyni hafnsögumanni sagði Kári og hér bylur vikur á glugganum — molarnir víðlika stórir og nögl á þumal fingri. Þessu fylgir gnýr, sem ýmist magnast eða hjaðnar. Hvorki hefur enn rofnað simi né rafmagn, og kaupstaðurinn er ekki í hættu, að minnsta kosti enn sem komið er, nema kirkjubæjarhúsin, hvað sem verður ef svo mikið hraun hleðst upp, að torveldist framrás þess til sjávar.

Eg hef hitt Magnús Magnússon bæjarstjóra og bæjarverkfræðinginn. Það var haldinn bæjarstjórnarfundur þegar í nótt, er gosið hófst og annar fundur verður haldinn nú bráðlega. Enn eru nýir gígir að myndast í gossprungunni, og víða eru komin hraunhrúgöld og hólar,

þar sem áður var sléttlendi.

Gudjón Pétursson í Kirkjubæ sagði mér, er ég ræddi við hann, að hann hefði vaknað í nótt við dunur og dynki, og sá hann þá þjarma leggja inn um glugga. Hélt hann fyrst, að kviknað væri í, en við lätin, sem fylgdu þessum flöktandi þjarma, áttáði hann sig brátt á því, hvað til tíðinda hafði borið, þótt enginn ætti slíks von, að eldur kæmi upp í Heimaey.

Jóhannes hafnsögumaður var akandi í bil sínum á leið frá Urðarvíta, sem nú er horfinn, er gosið hófst. Það var eins og ég hefði fengið skot í bakhlutann, sagði Jóhannes, og raunar hefur þá þeytzt upp tappi úr fyrsta gígnum, sem myndaðist, og í næstu andrá rifnaði jörðin á hundrað metra löngum kafla. Það var fyrsta eldgjáin, sem myndaðist, og hún hefur síðan teygt sig lengra og lengra, unz hún nær orðið svo til stranda á milli.

Því fer vitaskuld fjarri, að séð sé fyrir enda á því, hvað hér gerist. Gosið er svo magnað, að að vafalaust liður langur tími áður en það sljakkar, og kannski gýs hér langtímum saman, líkt og þegar Surtseym myndaðizt. Það eitt er

Móðir og dóttir, nýkominn frá Vestmannaeyjum.

víst, að þessir atburðir mundu draga dilk á eftir sér og valda óskaplegu tjóni, hvort sem hraun kann að renna yfir hluta af kaupstaðnum eða ekki. Má þar meðal annars benda á, að vertíð var í þann veginn að hefjast með öllum þeim umsvifum, sem hér eru þá. Það er ótrúlegt eins og nú standa sakir, að hér verði fiskur lagður upp í vetur og unnið í fyrstihúsunum, sem eru einhver hin afkasta mestu á öllu landinu.

Það eru því ekki Vest-

mannaeyingar einir, sem verða fyrir gifurlegum áföllum, heldur hefur þjóðin öll orðið þungbæru skakkafalli, jafnvel þótt ekki fari á versta veg. En úr því geta aðeins komandi dagar, vikur og mánuðir skorið, hversu stórfellt tjónið verður.

Þessir atburðir í Eyjum hafa þegar vakið mikla athygli í nágrennalöndum okkar, og snemma í morgun var varpað út nákvæmum lýsingum á atburðunum víða á Norðurlöndum.

Kona í Eyjum varð fyrst til að tilkynna gosið:

HÉLT AÐ VÆRI KVIKNAÐ Í HÚSI

— og
hringdi
á
lögregluna

TK-Reykjavík

Vestmannaeyingar áttu ekki von á þeim náttúruhamförum, sem hófust um kl. 2 í nótt, er þeir um klukkan 22 í gærkveldi urðu varir við vægan jarðskjálfta.

Það var kona ein í Vestmannaeyjum, sem fyrst varð þess vör, að eitthvað annarlegt var á seyði, er hún sá bjarma af eldi og hringdi og tilkynnti lögreglunni að eldur mundi laus í húsi í kaupstaðnum.

Brátt varð ljóst, hve alvarlegir hlutir voru að gerast og var þegar haft samband við almannavarnir og kom almannavarnaráð saman til fundar í Lögreglustöðinni í Reykjavík laust fyrir kl. 3 í nótt. Þar var tekin ákvörðun um að fylgja þeim áætlunum, sem gerðar höfðu verið með tilliti til svipadra náttúruhamfara og ákveðið að hefja þegar brottflutning allra íbúa Vestmannaeyja. 3 af skipum Eimskipafélagsins, sem lágu í höfn í Reykjavík voru þegar send áleiðis til Vestmannaeyja og Flugfélagið beðið að hefja þegar flug frá Vestmannaeyjum.

Minni flugvélar flugu einnig strax til Eyja og voru blaðamenn Tímans með fyrstu vélinni, sem

hóf sig til flugs frá Reykjavík.

Bátafloti Vestmannaeyinga flutti fólk til Þorlákshafnar og bátar frá verstöðum á Suðurnesjum héldu þegar í nótt til Vestmannaeyja til aðstoðar við fólksflutningana. Gerðar voru ráðstafanir til að taka á móti fólki í Þorlákshöfn og strætisvögnum Reykjavíkur og nágreennis stefnt til Þorlákshafnar til að flytja fólkið til Reykjavíkur.

Þyrlur tóku sjúkt fólk og farlana og fluttu til Reykjavíkur og voru 30 sjúklingar af sjúkrahúsinu í Vestmannaeyjum fluttir í Landspítalann en allt hjúkrunarlið spítalans var kallað út til að taka á móti fólkinu.

Allt lögreglulið borgarinnar var kallað út og tveir skólar borgarinnar þegar opnadir og búnir undir hýsingu Vestmannaeyinga. Í fyrstu var aðstandendum Vestmannaeyinga í Reykjavík stefnt til þessara skóla Arbæjarskóla og Melaskóla, en sú beiðni síðan afturkölluð vegna umferðaröngþveitis og fólk beðið að sitja heima og biða eftir samtali frá aðstandendum eða starfsmönnum almannavarna.

Blindur maður borinn í flugvél, sem flytur hann burt.

Um kl. 7 var talið að 3500-4000 Vestmannaeyingar væru lagðir af stað frá Vestmannaeyjum. Þiðu þá háltómar flugvélar á flugvællinum

og sjóklárir bátar við bryggju og fannst lögreglu og almannavörnum Vestmanneyingar nokkuð tregir að gefa sig fram við flutningatækin og dundu hvatningar stöðugt í útvarpinu til Vestmannaeyinga um að hraða för sinni til hafnar eða á flugvöll.

Nokkru síðar kom viðtal við Sigurð Þórarinsson, jarðfræðing, í útvarpinu og taldi hann að ekki væri bráð hætta á ferðum og sagði hann skynsamlegast fyrir fólk að fara að engu ódslega og sýna stillingu, engin ástæða væri fyrir fólk að yfirgefa hús sín í bráðræði.

Kl. 7.20 kom tilkynning frá Guðmundi Arnlaugssyni rektor Hamrahlíðarskólans og kennarar boðaðir til fundar í skólanum kl. 8 en nemendum tilkynnt

að kennsla félli niður í dag.

Veður var hið fegursta í Eyjum í nótt, heiðskirt og nærri logn, en Veðurstofan boðaði kom djúprar lægðar og hvassviðri af suðaustri síðdegis í dag, en það þýðir að vindur stendur þá beint af eldinum á flugvöllinn.

Almannavarnir bönnuðu alla mannflutninga til Eyja kl. tæplega 5 og var ljósmyndara Þjóðviljans þá t.d. snúið við.

Tilkynnt hefur verið að leiðir 1, 8 og 9 hjá Strætisvögnum Reykjavíkur falli niður í daga vegna mannflutninganna austan frá Þorlákshöfn.

Útvarpið hóf sendingu kl. um 4 í nótt og útvarpaði stanzlaust síðan, fréttum og tilkynningum til Vestmannaeyinga og aðstandenda þeirra.

Flóttafólk komið í langferðabíl.

Lýsing Sigurðar Þórarinsson

Eins og fyrr var sagt hafði útvarpið viðtal við Sigurð Þórarinsson, jarðfræðing, er hann var nýkominn úr flugi yfir gosstöðvarnar. Minnti hann á, að liðin væru 4-5 þúsund ár síðan síðast gaus í Heimakletti. Gosið taldi hann vera dæmigert sprungugos. Enn væri gosið allt á þurru og því hreint flæðigos. Sprungan hefði svipaða stefnu og sprungugosið í Surtsey. Með tilliti til byggðarinnar og kaupstaðarins í Vestmannaeyjum gæti sprungan naumast haft heppilegri legu. Sprungan væri um 1500 metrar á lengd og væru á henni 50-60 eldstrókar, sem næðu 40-50 metra í loft upp og mynduðu þeir samhangandi eldvegg.

Hraunið rennur í sjó

fram en hætta er á því að rennsli þess breyti stefnu og fylgi síðan hömrunum með ströndinni, því að kælingin er meiri sjávarmegin og því hætt við að rennslið verði með hömrunum, þegar hraunmagnið eykst. Hætta er á gjalli og ösku, ef sprungan opnast út í sjó og enn fremur getur hætta skapað, ef þessi sprunga lokast og önnur sprunga myndast á eyinni.

Flugvöllur var opinn enn, er þetta er skrifað en nokkurt grjót mun hafa verið komið á brautarendann. Hætt er hins vegar á, að flugvöllurinn lokist, ef hvesir og vindátt stendur af eldinum á flugvöllinn.

Þorlákshöfn klukkan 8.30
Frá blaðamanni Tímans, sem staddur er í Þorlákshöfn.

Bátarnir eru að lenda hér tugum saman með fólk frá Vestmannaeyjum. Þeir eru hlaðnir fólki stafna á milli. Heyrzt hefur, að eitt-hvað af fólki hafi slasast eða meiðzt vegna troðnings og þrengsla. Bátarnir far strax aftur til að sækja fleira fólk, sem biður fars til lands.

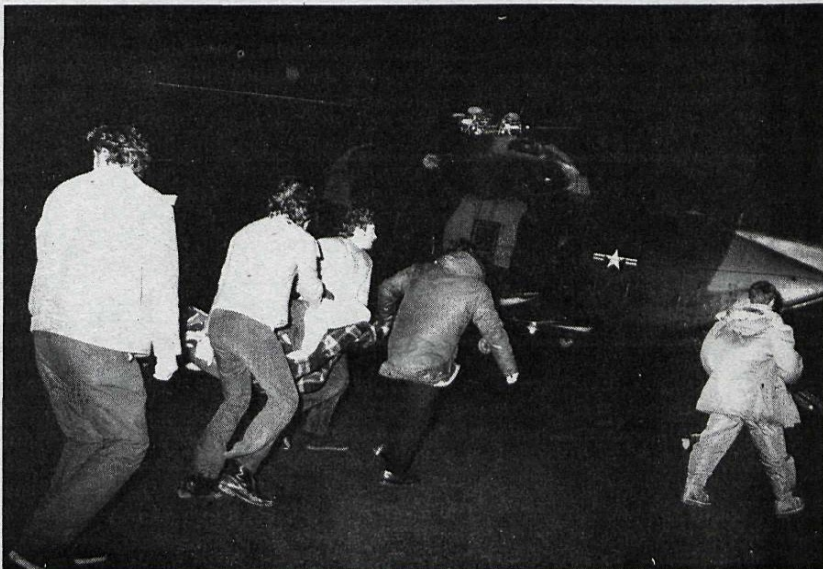
Hér í Þorlákshöfn er mikil örtröð. Hjálpar sveitir hjálpa fólki úr bátunum, en dálitill sjór er kominn og skvettist upp á byrggju við og við. Fólkið er með börn vafin í sængurföt og einstaka barnavagn sést. Lögreglan og hjálpar sveitir útbýta teppum.

Frá Þorlákshöfn sést

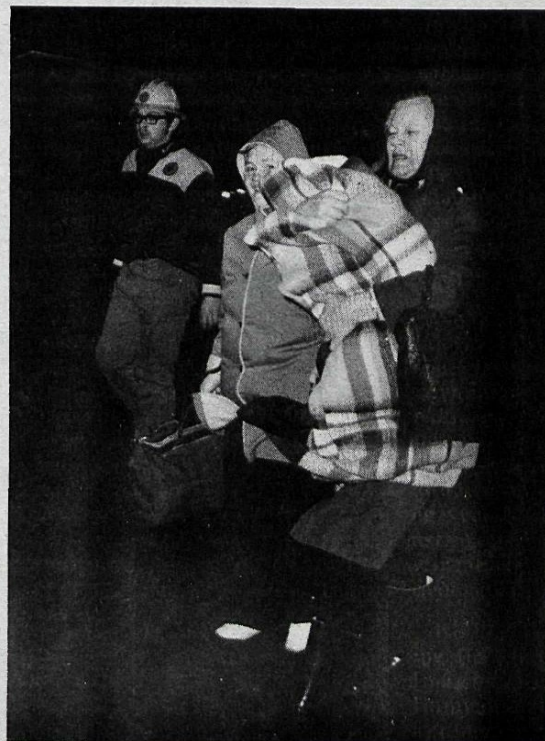
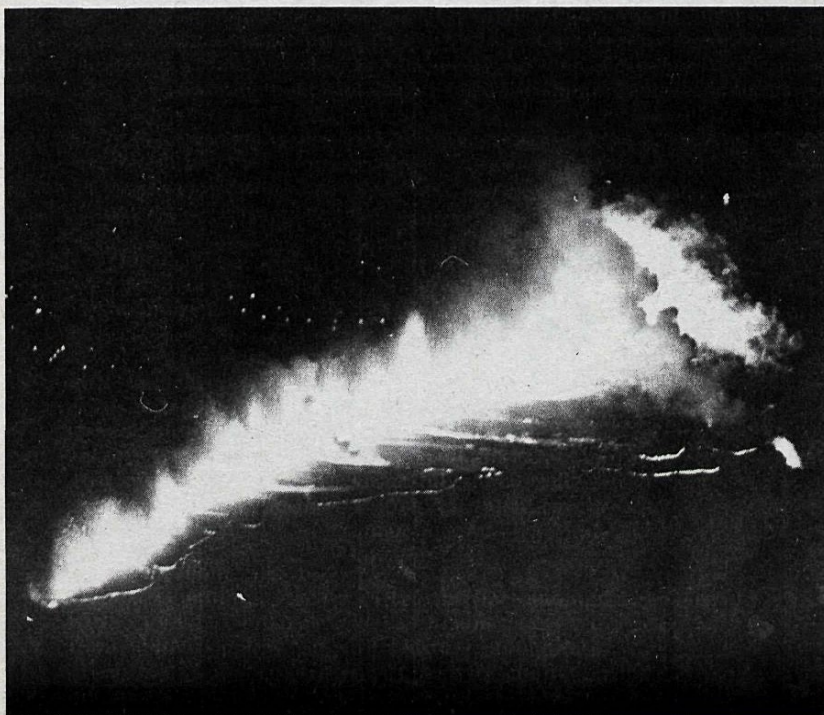
gosið öðru hverju, en súld er og nokkur gola.

Komið með aldráða konu í bil Fiskiðjunnar á flugvöllinn í Eyjum.

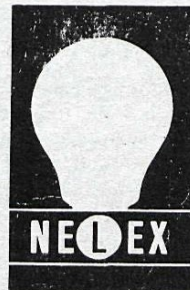
Sjúklingur borinn á börum í flugvéliná á Vestmannaeyjaflugvelli.

Roskin kona með barnabarn sitt í fanginu á flóttu undan eldinum.

2½ SINNUM LENGRI LÝSING

2500 klukkustunda lýsing
við eðlilegar aðstæður
(Einu venjulegu þerurnar
framleiddar fyrir svo
langan lýsingartíma)

NORSK ÚRVALS HÖNNUN

Heildsala Smásala
Einar Farestveit & Co Hf
Bergstaðastr. 10A Sími 16995

BÍLALEIGA CAR RENTAL

☎ 21190 21188

JÓN LOFTSSON HF.

Hringbraut 121K 110 600

SPONAPLÖTUR 8-25 mm
PLASTH. SPONAPLÖTUR
12-19 mm
HARDPLAST
HÖRPLÖTUR 9-26 mm
HAMPLÖTUR 9-20 mm
BIRKI-GABON 16-25 mm
BEYKI-GABON 16-22 mm
KROSSVIDUR:
Birki 3-6 mm
Beyki 3-6 mm
Fura 4-12 mm

HARDEX með rakaheldu
lími 1/8" 4x9"

HARDVIDUR:
Eik, japönsk, amerísk,
aströlsk.

Beyki, jugóslavneskt,
dantsk.

Teak

Afrosia

Mahogny

Iroko

Palisander

Oregon Pine

Ramin

Gullálmur

Abakki

Am. Hnota

Birki 1 1/2-3"

Wenge

SPONN:

Eik - Teak - Oregon

Pine - Fura - Gullálmur

Álmur - Abakki - Beyki

Askur - Koto - Am.Hnota

Afrosia - Mahogny

Palisander - Wenge.

FYRIRLIGGJANDI OG
VENTANLEGT

Nýjar birgðir teknar heim
vikulega.

VERZLID ÞAR SEM UR-
VALID ER MEST OG
KJORIN BEZT.

International

**Þegar þú rennir augum yfir
þessa vél
sérðu strax að þetta er
ENGIN VENJULEG VÉLSKÓFLA
...nánari athugun sannar málið**

Því meir sem þú þekkir vélskóflur, þeim mun betur lízt þér á þessa 560. Hún er með þannig stærðar, þyngdar og jafnvægislutföllum, að hún afkastar meiru en nokkur sambærileg vél.

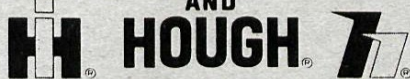
Hámarks afköst eru tryggð með margvíslegum búnaði og þægindum fyrir ökumann. Eignum nýjustu myndalista og verð yfir vélskóflur, jarðýtur og fleiri vinnuvélar.

**Hringið eða skrifið
Komið og reynsluakið nýjustu International-vélunum**

SAMBAND ÍSLENZKRA SAMVINNUFÉLAGA

Véladeild
 ÁRMÚLA 3 REYKJAVÍK, SÍMI 38900

INTERNATIONAL®
 AND

CONSTRUCTION EQUIPMENT

Vikursalli í reifum ungbarnsins

— rætt við fyrstu farþegana, sem komu frá Vestmannaeyjum

Alf-Reykjavík. Það var þreytulegt fólk, sem steig út úr flugvél Vængja á fimmta tímanum í nótt á Reykjavíkflugvelli, fyrstu farþegarnir sem komu frá Vestmannaeyjum. Hér var um að ræða fólk, sem kom af sjúkrahúsinu í Vestmannaeyjum, þ.á.m. meður með ungabörn. Meðal farþega var Jenny Johansen með þriggja daga gamalt barn sitt. Í reifum barnsins var vikursalli. Jenny beið á flug-

vellinum eftir manni sínum, Óla Árna, sem staddur var í Reykjavík, og má nærri geta, að mikill fagnaðarfundur varð, þegar eiginmaðurinn fann eigin konu sína og barn heil á húfi. Meðal farþega sem komu með fyrstu flugvélinni frá Vestmannaeyjum voru hjónin Sólveig Jensen og Þorsteinn Konráðsson með nýfætt barn sitt. „Ég hélt, að um gabb væri að ræða,” sagði Þorsteinn, þegar við inntum

hann eftir því, hver viðbrögð hans hefðu orðið, þegar hann frétti um hamfarirnar. „Húsið var barið að utan, og það var hrópað, að eldgos væri hafið. Ég trúði þessu ekki og lagðist til svefnis aftur. En svo gerði ég mér grein fyrir því skömmu síðar, að ekki var allt með felldu. Mikil umferð var á götunni, þar sem við búum. Mér varð lítið út um glugga og þá var mér ljóst, hvað var að gerast. Þjarma sló yfir austurbyggðina.

Fagnaðarfundur á Reykjavíkflugvelli. Eiginmaðurinn tekur á móti konu sinni. Litla barnið er á milli þeirra. (Tímamyndir GE).

Fyrstu faregarnir, sem komu til Reykjavíkur frá Vestmannaeyjum í nótt. Lengst til hægri er Þorsteinn Konráðsson. Fyrir miðju er Sólveig Jensen og lengst til vinstri Jenny Johansen.

Þetta var í sannleika Reykjavík farið að hrikaleg sjón. Það streyma út á flugvöll fyrsta sem ég gerði var strax um nóttina í leit að að vekja annað fólk og ættingjum og vinum og tók fólk með sér heim. Flugmenn Vængja, sem

Sólveig og Þorsteinn voru þreytuleg, þar sem þau biðu á flugvellinum, og í öngum sínum yfir því, að fá e.t.v. ekki mikla stillingu á flughúsaskjól í Reykjavík, þar sem þau ættu enga að í höfuðborginni. Einn af ritstjórum Timans, sem staddur var á flugvellinum, tók þau upp á arma sína og ók þeim á Loftleidahótelid, þar sem þau fengu húsaskjól og aðhlyningu, en annars var fólk úr

Reykjavík farið að streyma út á flugvöll strax um nóttina í leit að ættingjum og vinum og tók fólk með sér heim. Flugmenn Vængja, sem við ræddum við á flugvellinum, voru sammála um, að Vestmannaeyingar hefðu sýnt mikla stillingu á flugvellinum í Eyjum, þrátt fyrir þessar ógurlegu og óvæntu hamfarir. Flug frá Vestmannaeyjum hefði gengið skipulega fyrir sig, en allar aðstæður voru þó erfiðar, þrátt fyrir sem þau fengu húsaskjól og aðhlyningu, en annars var fólk úr fólk á flugvellinum.

HJÁLPARLIÐ KALLAÐ ÚT STRAX Í NÓTT

— tekið var á móti fólki í Melaskóla og Árbæjarskóla í morgun

Alf-Reykjavík — Þegar við höfðum samband við Melaskóla í morgun, kl. 7 var Jónas B. Jónsson fræðslustjóri Reykjavíkur, önnur kafinn við að skipuleggja móttöku Vestmannaeyinga ásamt hjálparliði Rauða krossins, kennurum skólans og fleiri aðilum.

„Við búumst við fyrsta fólkinu fljótlega og erum að gera allar

hugsanlegar ráðstafanir” sagði Jónas. Aðspurður sagði hann, að hann hefði fengið fyrstu fréttir af atburðunum í Vestmannaeyjum um fjögur leytið í nótt. Skömmu síðar hefðu verið gerðar ráðstafanir í Melaskóla og Árbæjarskóla til að taka á móti fólki.

Sagði Jónas, að fjölskyldum yrði komið fyrir í einstökum

kennslustofum, eftir því sem kostur væri, en einstaklingum í stærri sali. „Við erum að athuga með matseld núna, en annars kemst hjálparstarfið hjá okkur ekki í fast form, fyrr en fólkið kemur,” sagði Jónas að lokum.

Þegar samtali okkar við Jónas var að ljúka, voru aðstandendur fólks í Vestmannaeyjum farnir að koma í

Melaskólann í leit að ættingjum. Svipaða sögu var að segja um Árbæjarskóla. Þar var búið að gera nauðsynlegustu ráðstafanir. Að sjálfsögðu fellur kennsla í þessum skólum niður í dag og Jónas B. Jónsson fræðslustjóri, tjáði okkur, að verið væri að gera ráðstafanir til að taka fleiri skóla til notkunar undir hjálparstarfið.

Þess má að lokum

geta, að almannavarnir höfðu strax samband við hótél og sjúkrahús og voru þessir aðilar tilbúnir til að taka á móti fólki.

Skömmu eftir klukkan 7 hafði hálfgerð öngþveiti skapast við skólana vegna þess, hve margir lögðu leið þangað til að vitja ættingja. Var send út tilkynning þess efnis að fólk biði heima eftir nánari fyrirmælum.